

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 119/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżeń, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
0.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	D. C.	Czyn opisany w pkt. 1 wyroku .	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>1. W dniu 05 stycznia 2019 roku około godziny 0.50. patrol policji w składzie sierż. R. S. i sierż. szt. A. S. (1) pełniący służbę radiowozem oznakowanym na ul. (...) w L. , woj. (...) podjął czynność legitymowania wobec oskarżonego D. C. związku z faktem iż rejon ten był objęty doraźną kontrolą pod kątem ujawniania podejrzanych osób i pojazdów.</p> <p>2. Oskarżony D. C. podczas czynności legitymowania oświadczył iż nie ma przy sobie dokumentów i podał swoje dane osobowe . Po sprawdzeniu przez sierż. R. S. danych oskarżonego na urzędzeniu (...) okazało się że oskarżony D. C. jest osoba poszukiwaną do obycia kary pozbawienia wolności . Wtedy oskarżony zaczął się oddalać od radiowozu a sierż. R. S. złapał go za ramię . Oskarżony odepchnął i zaczął szarpać funkcjonariusza Policji sierż. R. S. w celu zmuszenia go do zaniechania prawnej czynności służbowej legitymowania i zatrzymania w wyniku czego obaj upadli na ziemię . Oskarżony wyrwał się jednak sierż. R. S. i zaczął uciekać ul. (...). Pościg jaki podjął za nim sierż. sztab. A. S. (2) okazał się bezskuteczny.</p>	<p>Zeznania świadków R. S. k. 4-5 , k. 97 , A. S. (1) k. 9 i k. 103-104 , notatka urzędowa k. 1, 2 .</p> <p>Zeznania świadków R. S. k. 4-5 , k. 97 , A. S. (1) k. 9 i k. 103-104 , notatka urzędowa k. 1, 2 , informacja z sytemu NOE-SAD k. 84 , notatka z użycia psa tropiącego k. 3 , protokół oględzin k. 15 , dokumentacja fotograficzna k. 18 , protokół oględzin k. 43-45.</p> <p>Zeznania świadków R. S. k. 4-5, dokumentacja medyczna k. 8 , k. 12 , opinia biegłego k. 57 .</p> <p>Zeznania świadków R. S. k. 4-5, notatka urzędowa k. 1 , k. 19 , protokół zatrzymana osoby k. 20-21 , protokół oględzin osoby k. 37-40.</p>		
---	---	--	--

<p>3. W wyniku tego zdarzenia oskarżony spowodował u R. S. umyślnie obrażenia ciała w postaci : złamania podstawy paliczka dalszego palca III ręki lewej które to obrażenia stanowią naruszenie czynności narządów ciała na czas powyżej 7 dni.</p> <p>4. W dniu 05 stycznia 2019 r. około godz. 5.10 patrol policji w sierż. sztab. G. K. i st. post. P. L. zatrzymał oskarżonego D. C. gdy ten wychodził z posesji przy ul. (...) w L. .</p>			
<p>0.1. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.</p>	<p>D. C.</p>	<p>Czyn opisany w pkt. 1 wyroku .</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>1. Fakt iż oskarżony nie popełnił zarzucanego mu czynu i nie szarpał się z pokrzywdzonym R. S. a tylko wyrwał rękę i tym samym nie spowodował obrażeń ciała u pokrzywdzonego .</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego D. C. k. 36 i k. 97 .</p>		
<p>1.OCena DOWOdów</p>			

<p>1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	<p>Zeznania świadków R. S. i A. S. (1) , dokumenty wskazane przy faktach 1,2,3 i 4.</p>	<p>Zeznania tych świadków w zakresie jakim Sąd dał im wiarę są jasne , dokładne , spójne , logiczne i korespondujące z zebrany w sprawie materiałem dowodowym dotyczącym faktów które zostały uznane przez Sąd za udowodnione . Z zeznań świadków R. S. i A. S. (1) wynika wprost jaki był powód zatrzymania oskarżanego , jego przebieg oraz jak zachowywał się oskarżony podczas tego zdarzenia i w jakich okolicznościach spowodował on obrażenia ciała u pokrzywdzonego R. S. .</p> <p>Autentyczność i wiarygodność tych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia . Dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w</p>	

		<p>sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach .</p> <p>Sąd dał pełną wiarę opinii sporządzonej przez biegłego lekarza M. R.. Biegły w sposób logiczny w oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wyciągnął prawidłowe wnioski które zostały zawarte w opinii pisemnej .</p>	
<p>1.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
Fakt 1 pkt. 1.2	Wyjaśnienia oskarżonego D. C.	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego . Należy wskazać iż oskarżony w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem nie przyznał się do zarzucanego mu czynu , zaś na rozprawie przed Sądem wyjaśnił jedynie że on tylko wrywał rękę i nie odpychał funkcjonariusza policji , a następnie odmówił składania wyjaśnień . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego są nie	

		<p>niejasne , nielogiczne , wewnętrznie sprzeczne i nakierowane na uniknięcie odpowiedzialności i pomniejszenie swojej winny. Przedstawiona przez oskarżonego wersja wydarzeń stanowi przyjętą przez oskarżoną linię obrony , która nie znalazła jednak potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Należy zauważyć iż z zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci zeznań świadków R. S. i A. S. (1) wynika w jaki sposób oskarżony zachowywał się podczas zatrzymania przez policjantów i w jaki sposób spowodował on obrażenia ciała u R. S. . Fakt ten potwierdza również treści opinii biegłego M. R. i dokumentów wskazanych przy faktach 1,2 3 i 4 . Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .</p>	
<p>1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>-----</p>	<p>-----</p>

Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		D. C.
Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Przepis art. 224 § 2 k.k. stanowi iż karze podlega , kto stosuje przemoc lub groźbę bezprawną w celu zmuszenia funkcjonariusza publicznego albo osoby do pomocy mu przybranej do przedsięwzięcia lub zaniechania prawnej czynności służbowej. W art. 224 § 2 k.k. ustawodawca penalizuje stosowanie przemocy lub groźby bezprawnej wobec funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej w celu zmuszenia do przedsięwzięcia lub zaniechania prawnej czynności służbowej. Przemoc polegać może nie tylko na agresji skierowanej na ciało funkcjonariusza (np. zaatakowanie niebezpiecznym przedmiotem, wykręcenie rąk, obezwładnienie). Może ona być stosowana</p>			

także wobec osoby bliskiej (np. przemoc wobec żony lub dziecka funkcjonariusza) albo zostać wywarta poprzez oddziaływanie na rzeczy - aby w ten sposób przeciwdziałać czynności funkcjonariusza (np. barykadowanie drzwi, unieruchomienie pojazdu służbowego itp.). Ze względu na znamiona użycia przemocy lub groźby bezprawnej wobec funkcjonariusza albo osoby przybranej mu do pomocy - przestępstwo z art. 224 § 2 k.k. stanowi typ szczególny w stosunku do ogólnego przestępstwa zmuszania, co prowadzi do eliminacji art. 191 § 1 k.k. w myśl zasady specjalności. Karalności na podstawie art. 224 § 2 k.k. nie podlega stosowanie tzw. biernego oporu. Nie jest więc przestępstwem położenie się na ziemi przez osobę, którą funkcjonariusz policji chce ująć i zatrzymać, czy odmowa wydania poszukiwanego przedmiotu. Charakter biernego oporu ma także tzw. siedząca demonstracja, nawet gdy jej uczestnicy, trzymając się za ręce, utrudniają w ten sposób usunięcie z miejsca demonstracji. (za Komentarz do art. 224 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks Karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.).

Natomiast przepis art. 157 § 1 k.k. stanowi iż, karze podlega , kto powoduje naruszenie czynności ciała lub rozstrój zdrowia , inny niż określony w art. 156 § 1 k.k. . W treści art. 157 § 1 k.k. określony został jeden z typów spowodowania naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia, innego niż określony w art. 156 § 1 k.k. . Kodeks karny dzieli te „inne” naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia na dwie kategorie, przyjmując za kryterium podziału okres trwania naruszenia narządu ciała lub rozstroju zdrowia „dłużej niż 7 dni” i „nie dłużej niż 7 dni”. Można więc na tej podstawie wyróżnić, obok ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, o którym jest mowa w art. 156 k.k. , średni uszczerbek na zdrowiu, trwający dłużej niż 7 dni (art. 157 § 1 k.k.) oraz lekki uszczerbek na zdrowiu, trwający nie dłużej niż 7 dni. Podział uszczerbków na zdrowiu w art. 157 k.k. na średnie i lekkie odgrywa rolę przy kwalifikacji typów popełnionych umyślnie.

W powyższej sprawie oskarżony D. C. wypełnił wszystkie znamiona czynu z art. 224 § 2 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. opisanego w pkt. 1 wyroku . Oskarżony że w dniu 05 stycznia 2019

roku przy ul. (...) w L. ,
woj. (...) stosował przemoc
w postaci odpychania i
szarpania funkcjonariusza
Policji sierż. R. S.
w celu zmuszenia go
do zaniechania prawnej
czynności służbowej
legitymowania i
zatrzymania . W
wyniku takiego działania
oskarżony spowodował u
R. S. umyślnie obrażenia
ciała w postaci : złamania
podstawy paliczka
dalszego palca III ręki
lewej które to obrażenia
stanowią naruszenie
czynności narządów ciała
na czas powyżej
7 dni . Celem
działania oskarżonego
było zmuszenie w/w
funkcjonariusza policji
do zaniechania prawnej
czynności służbowej w
postaci zatrzymania
oskarżonego. Oskarżony
obejmował swoją
świadomością, iż jego
działanie skierowane jest
przeciwko
funkcjonariuszom
publicznym jakim są
policjanci zgodnie z treścią
art. 115 § 13 pkt. 7
k.k. oraz że ma ono
związek z pełnieniem
przez funkcjonariuszy
obowiązków służbowych .

Należy wskazać iż
w wypadku umyślnego
spowodowania przez
sprawcę uszczerbku na
zdrowiu (art. 156 §
1 lub art. 157 § 1
k.k.) należy zastosować
kwalifikację kumulatywną
z art. 224 § 2 k.k. . W

wypadku, gdy uszczerbek na zdrowiu został spowodowany nieumyślnie, należy zastosować kwalifikację z art. 224 § 3 k.k. Zastosowanie przepisów dotyczących spowodowania uszczerbku na zdrowiu zostaje wyłączone (na zasadzie specjalności). Wskazane następstwo powinno być obejmowane przez sprawcę nieumyślnością (za Marek Kulik Komentarz aktualizowany do art. 224 Kodeksu Karnego) . W powyższej sprawie oskarżony działając umyślnie poprzez odpychanie i szarpanie funkcjonariusza Policji sierż. R. S. w wyniku czego pokrzywdzony upadł na ziemię i doznał obrażeń ciała. Wobec powyższego kwalifikacja czynu wskazana w zarzucie aktu oskarżenia iż zachowanie oskarżonego realizowało znamiona czynu z art. 224 § 3 k.k. jest błędna . Należy wskazać iż oskarżony odpychając i szarpiąc się z funkcjonariuszem policji czym spowodował jego upadek na ziemię musiał mieć świadomość iż może spowodował u niego obrażenia ciała , działał więc co najmniej z zamiarem ewentualnym . Podnieść należy iż zgodnie z treścią art. 9 § 2 k.k. czyn zabroniony popełniony jest nieumyślnie, jeżeli sprawca nie mając zamiaru jego popełnienia,

popelnia go jednak na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, mimo że możliwość popelnienia tego czynu przewidywał albo mógł przewidzieć. Istotą nieumyślności jest brak zamiaru . Nieumyślność polega na zachowaniu nieostrożnym w danych okolicznościach . W niniejsze sprawie taka sytuacja niewątpliwie nie miała miejsca . Dlatego Sąd zakwalifikował czyn zarzucany oskarżonemu jako czyn z art. 224 § 2 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. .

#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	1.6. Umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			

#	1.7. Uniewinnienie	-----	-----

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. C.	1	1	Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego D. C. czynu opisanego w pkt. 1 wyroku przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra oraz okoliczności działania oskarżonego. Oskarżony naruszył bowiem dobro chronione prawem jakim jest jakim jest prawidłowa i niezakłócona działalność organów państwowych i samorządu terytorialnego oraz ich funkcjonariuszy oraz dobro chronione prawem jakim jest życie i zdrowie człowieka. Za okoliczność obciążającą Sąd uznał również fakt , iż oskarżony był już wielokrotnie karany (k. 202) . Sąd nie stwierdził istnienia żadnych okoliczności łagodzących wobec

oskarżonego . Orzeczone wobec oskarżonego w pkt. 1 wyroku kara 7 miesięcy pozbawienia wolności spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiadają stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winny spełnić wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary pozbawienia wolności orzeczonej miał wpływ sposób działania oskarżonego podczas popełnienia zarzucanego mu czynu i fakt iż był on już wielokrotnie karany . Podnieść należy iż zgodnie z treścią art. 69 § 1 k.k. Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Należy wskazać iż oskarżony D. C. w chwili popełnienia tego przestępstwa był 3 razy skazany na karę pozbawienia wolności (k. 202) , tym samym brak jest przesłanek odnośnie warunkowego zawieszenia orzeczonej wobec oskarżonego kary

			7 miesięcy pozbawienia wolności . Należy zauważyć iż tylko bezwzględna i surowa kara pozbawienia wolności może skłonić oskarżonego do refleksji nad swoim zachowaniem i powstrzymać go od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw. Kara ta winna spełnić przede wszystkim wobec oskarżonego funkcję represyjną .
1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
----	----	-----	-----
1.6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosowa ł określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			

7. KOszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2.	Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego D. C. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę jego dochody .	
1.1Podpis		